

RET TEN I LYNGBY KENDELSE

afsagt den 27. marts 2023

Sag

A

(advokat Louise Julie Høgh Jørgensen)

mod

S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring
(advokat)

og

Ankestyrelsen

Denne afgørelse er truffet af konstitueret dommer .

Advokat har på vegne af B anmodet om at hovedintervenere i sagen, subsidiært at indtræde som biintervenient.

B har oplyst, at han vil nedlægge følgende påstande:

1: A tilpligtes til hovedintervenienten at betale kr. 250.000 med procesrenter fra hovedinterventionen til betaling sker

2: A tilpligtes til hovedintervenienten at betale svarende til et erhvervsevnetab på 90 % efter arbejdsskadesikringslovens regler. Beløbet skal forrentes med gældende procesrente fra 20. november 2020 subsidiært fra et andet tidspunkt fastsat af retten til betaling sker.

A S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen har alle protesteret mod hovedintervention, men har ikke protesteret mod, at B indtræder som biintervenient.

Sagens omstændigheder

Denne sag er anlagt den 11. oktober 2022, hvor A har nedlagt følgende påstande:

"...

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring

Principalt: Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal anerkende, at B som følge af hændelsen den 20. marts 2013 ikke har pådraget sig et midlertidigt eller varigt tab af erhvervsevne på 15 pct. eller derover.

Subsidiært: Sagen skal helt eller delvist hjemvises til fornyet behandling.

Ankestyrelsen

Principalt: Ankestyrelsen skal anerkende, at B ved hændelsen den 20. marts 2013 ikke har pådraget sig en arbejdsskade.

Subsidiært: Ankestyrelsen skal anerkende, at B som følge af hændelsen den 20. marts 2013 ikke har pådraget sig et varigt mén på 5 pct. eller derover.

Mere Subsidiært: Sagen skal helt eller delvist hjemvises til fornyet behandling.

..."

S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagen udspringer af, at B angiveligt var involveret i et færdselsuheld ved Adresse 1 i By 1 ud for Adresse 2 den 20. marts 2013.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsens har truffet afgørelser om tab af erhvervsevne og varigt mén. Det er disse afgørelser, som skal prøves under sagen.

Parternes synspunkter

B har i processkrift af 22. december 2022 anført følgende:

"...

Den fremsatte anmodning om hovedintervention subsidiært biintervention opretholdes. Der er ingen indsigelser mod biintervention fra de øvrige parter i sagen, hvorfor mine bemærkninger begrænser sig til hovedintervention, som der er indsigelser imod:

Grundlæggende er det en fejl i lovens ordning at Ankestyrelsens stævnes, mens skadelidte, om hvem sagen angår, ikke automatisk er part.

Det er grundlæggende betænkeligt og i strid med almindelige retsprincipper at den skadelidte, hvem afgørelsen i sagen får direkte virkning på – som er den virkelige adressat for søgsmålet, ikke automatisk har ret til at varetage sine interesser i retssagen gennem udøvelse af partsbeføjelser, men så skal så meget desto mere tilladelse indtræden når den egentlige part og adressat ønsker at indtræde i sagen som part.

En biintervenient er ikke part og har ikke partsbeføjelser, og kan derfor ikke erstattes hovedintervention I alle sammenhænge, herunder i forvaltningsretten, defineres en part som den hvem afgørelsen har direkte og væsentlig betydning for. Det er utvivlsomt tilfældet i denne sag, og allerede af den grund ønskes partsstatus gennem hovedintervention. Den selvstændige interesser kommer derved at min klient har ret til at varetage sine interesser under sagen.

Dernæst indeholder den påstand der agtes nedlagt, en fuldbyrdelsespåstand, der er eksigibel. Det er således at Ankestyrelsen påstand frifindelse, og kommer det dertil at Ankestyrelsen frifindes, så er der fortsat ikke en fundament for inddrivelse af noget krav overfor sagsøger. Det er min klient der månedlig mangler sin indkomst gennem arbejdsskadeydelse, og der er en selvstændig retlig interesse i at få dette krav anerkendt og gøre kravet eksigibelt.

For at imødekomme indsigelsen om at påstanden ikke kan danne baggrund for fuldbyrdelse fordi det er en delvis anerkendelsespåstand om at sagsøger skal anerkende sin forpligtelse til at betale svarende til 90 % tab af erhvervsevne, er min klient som hovedintervenient indstillet på at ændre påstanden til sålydende:

”PÅSTANDE:

- 1: A tilpligtes til hovedintervenienten at betale kr. 250.000 med procesrenter fra hovedinterventionen til betaling sker
- 2: A tilpligtes til hovedintervenienten at betale svarende til et erhvervsevnetab på 90 % efter arbejdsskadesikringslovens regler. Beløbet skal forrentes med

gældende procesrente fra 20. november 2020 subsidært fra et andet tidspunkt fastsat af retten til betaling sker”

Derved tydeliggøres også min klients selvstændige krav og interesse i sagen.

Hovedintervention er i øvrigt ganske sædvanligt i disse sager og pt. verserer f.eks.

I sag ()

Retten på

C (v. Advokatfirma) mod 1) AST og 2) AES

Hvor skadelidte har hovedintervenert på grundlag af denne påstand (og uden indsigelser fra nogen af sagens parter – ej heller AST eller AES således at deres indsigelse i nærværende sag er inkonsistent):

”PÅSTAND:

C tilpligtes at anerkende, at det har været uberettiget at bringe hovedintervenientens løbende ydelser for tab af erhvervsevne til ophør, og sagsøgte tilpligtes at foretage efterbetaling tillagt gældende procesrente at regne fra de underliggende ydelsers månedlige forfaldsdag og indtil betaling sker. I øvrigt støtter hovedintervenienten de sagsøgtes synspunkter.”
 ...”

A har i processkrift af 9. december 2022 anført:

”...

Anbringender og indsigelser

B retsstilling i forhold til sagsøger i medfør af arbejdsskadesikringsloven fastlægges ved de afgørelser, som arbejdsskademyndighederne træffer. Det følger af arbejdsskadesikringslovens § 40, stk. 1, at

”... Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer ... afgørelse om alle spørgsmål efter denne lov”,

og af § 44, stk. 1, fremgår det, at

”... Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser efter § 40 kan indbringes for Ankestyrelsen...”.

Hvis **B** vil opnå en bedre retstilling end, hvad der følger af de afgørelser, som arbejdsskademyndigheder har truffet, er **B** nødsaget til at nedlægge selvstændighed påstand herom. Dette har **B** ikke gjort.

B har påstået, at **A** tilpligtes til hovedintervenienten at betale svarende til et erhvervsevnetab på 90 % efter arbejdsskadesikringslovens regler. Beløbet skal forrentes med gældende procesrente fra 20. november 2020, subsidiært et andet tidspunkt fastsat af retten til betaling sker."

Det **B** reelt påstår er, at Ankestyrelsen skal frifindes, så Ankestyrelsens afgørelse af 20. oktober 2020 står ved magt, og at sagsøger skal udbetale erstatningsbeløbet i overensstemmelse med den allerede trufne afgørelse. En udbetalingsforpligtelse er en uomgængelig konsekvens af, at Ankestyrelsen frifindes.

B påstand vil således ikke kunne medføre, at han vil opnå en bedre eller anden retstilling, end den han allerede har, og som vil følge af, at Ankestyrelsen måtte få medhold i den frifindelsespåstand, som Ankestyrelsen har nedlagt i svarskrift af 5. december 2022.

Af Civilproces, 6. udgave, B. Gomard og M. Kistrup, s. 454, fremgår der i øvrigt følgende:

"22.4.2. Betingelserne for hovedintervention

...

Intervenienten kommer i almindelig til at stå som modpart både i forhold til sagsøgeren og til sagsøgte, idet intervenienten gør gældende, at det som sagsøgeren kræver af sagsøgte, eller en del deraf i virkeligheden tilkommer ham...".

Dette er ikke tilfælde i denne sag, idet **B** påstand i realiteten svarer til Ankestyrelsens påstand om frifindelse, hvorved **B** interesse i sagen er varetaget fuldt ud.

Der er således i realiteten ikke nedlagt en selvstændig påstand af **B** hvilket er en betingelse for hovedintervention, jf. retsplejelovens § 251, stk. 1, nr. 3.

Jeg henviser endvidere til Vestre Landsrets domme, trykt i UfR1932.1157V og UfR1974.1045V, hvor hovedinterventionen afvistes, idet intervenienten

ikke fandtes at have retlig interesse i at nedlægge selvstændig påstand, eftersom intervenienten i realiteten indtrådte til støtte for den ene af sagens parter, som det også er tilfældet i denne sag.

Derudover så er **B** påstand formuleret for upræcist til at kunne indgå i en domskonklusion.

Som påstanden er formuleret, vil den ikke fastlægge noget selvstændig ret for **B** og uden en specifikation af den erstatning og godtgørelse, som **B** gør krav på, kan påstanden ikke tjene som fuldbyrdelsesgrundlag.

Også af denne grund har **B** ikke retlig interesse i som hovedintervenient at få påstanden taget under pådømmelse.

På denne baggrund skal det ikke tillades **B** at hovedintervenere i sagen i medfør af retsplejelovens § 251.

Sagsøger har derimod ikke indvendinger imod, at **B** biintervenere i sagen til støtte for de sagsøgte i medfør af retsplejelovens § 252.

Det forbeholdes i videst muligt omfang at nedlægge nye påstande, fremsætte nye anbringender og indsigelser og fremføre nye beviser af enhver art.

..."

Og har i processkrift af 9. januar 2023 anført

"...

Anbringender og indsigelser

B har nedlagt en ny påstand om, at **A** skal betale 250.000 kr. og har anført, at der dermed er en selvstændig retlig interesse for **B** i sagen, idet kravet vil kunne fuldbyrdes i fogedretten. Synspunktet bestrides.

Betingelserne for at hovedintervenere er, at hovedintervenienten har en selvstændig interesse og at den strider mod både sagsøgers og sagsøgtes interesse, jf. det angivne i processkrift af 9. december 2022.

Med den nye påstand fra **B** er sidstnævnte betingelse ikke opfyldt, idet den alene sikrer et eksigibelt fundament, der kan fuldbyrdes i fogedretten. Derudover så er interessen ikke aktuel eller reel, idet en udbetalingsforpligtelse er en uomgængelig konsekvens af, at Ankestyrelsen frifindes. I tilknytning hertil skal det bemærkes, at

A er en selvejende institution, hvis bestyrelse udnævnes af erhvervsministeren, og der er derfor ingen risiko for, at en frifindelse af Ankestyrelsen ikke fører til udbetaling af erstatningen.

Det, **B** reelt påstår, er derfor forsåt, at Ankestyrelsen skal frifindes, så Ankestyrelsens afgørelse af 20. oktober 2020 står ved magt, og at sagsøger skal udbetale erstatningsbeløbet i overensstemmelse med den allerede truffne afgørelse.

B har anført, at hovedintervention er "ganske sædvanligt i disse sager". Dette er ikke korrekt. Den skadelidte har sjældent en selvstændig interesse i disse sager, og derfor er det usædvanligt, at der anmodes om og gives adgang til hovedintervention. Den rette intervention er biintervention, og dette har **A** som tidligere oplyst ikke bemærkninger til.

Vurderingen af om rette intervention er hoved- eller biintervention er i øvrigt en konkret vurdering, og det er derfor også irrelevant, at der verserer en sag ved Retten på , hvor der er givet adgang til hovedintervention, og den påståede "inkonsistent" er blot udtryk for retten og par-ternes vurdering af den enkelte sag.

På denne baggrund skal det ikke tillades **B** at hovedintervenere i sagen i medfør af retsplejelovens § 251.

Det forbeholdes i videst muligt omfang at nedlægge nye påstande, fremsætte nye anbringender og indsigelser og fremføre nye beviser af enhver art.
..."

Ankestyrelsen har i meddelelse af 15. december 2022 anført følgende:

"...
Det er Ankestyrelsens opfattelse, at **B** – baseret på de i hovedinterventionstævningen nedlagte påstande – ikke på nuværende tidspunkt har en selvstændig retlig interesse i at hovedintervenere i sagen, hvorfor begæringen må afvises af retten.
..."

Rettens begrundelse og resultat

Det er ubestridt, at der er værneting for **B** eventuelle krav i Danmark, og at kravet kan behandles efter samme regler som den øvrige tvist i sagen, betingelserne i retsplejelovens § 251, stk. 1, nr. 1 og 2, er således opfyldt.

Spørgsmålet er herefter, om **B** nedlægger en selvstændig påstand i sagen eller om **B** krav har en sådan sammenhæng med det oprindelige krav, at kravet bør behandles under sagen og dette ikke vil medføre væsentlige ulemper for de oprindelige parter, jf. retsplejelovens § 251, stk. 1, nr. 3.

B ønsker under sagen at nedlægge en påstand, der vil medføre, at der, ud over at der tages stilling til forholdet mellem **A** og Ankestyrelsen/Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, også tages stilling til forholdet mellem **A** og **B** personligt, ligesom **B** nedlægger en betalingspåstand.

Påstandene angår således **B** selv og ikke kun forholdet mellem **A** og Ankestyrelsen/Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Påstandene er derfor selvstændige påstande i forhold til de af Ankestyrelsen og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring nedlagte frifindelsespåstande. Hertil kommer, at **B** som hovedintervenient har ret til at indbringe afgørelsen for landsretten, hvilket **B** helt åbenlyst kan have retlig interesse i. Retten finder herefter, at betingelserne for hovedintervention i retsplejelovens § 251, stk. 1, er opfyldt, og retten tager derfor **B** påstand til følge.

THI BESTEMMES:

Det tillades **B** at indtræde som part i sagen, jf. retsplejelovens § 251, stk. 1.